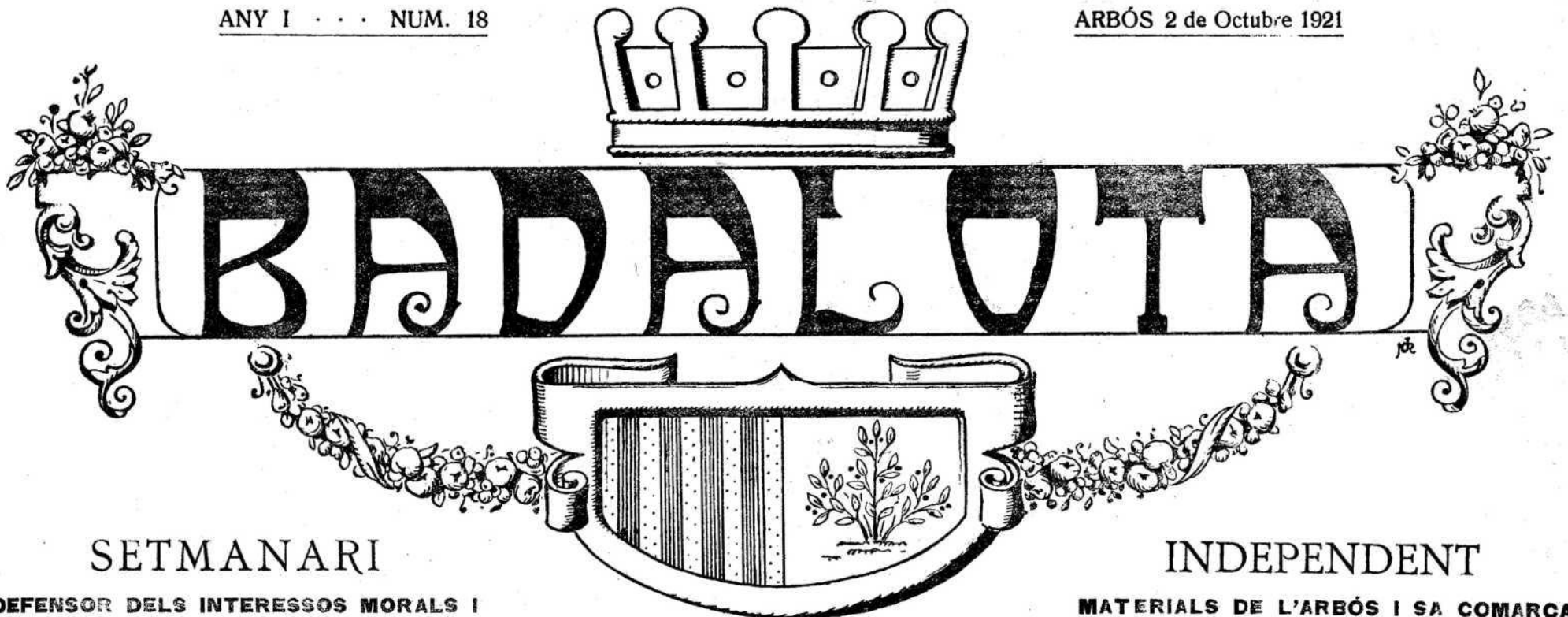

SETMANARI

INDEPENDENT

DEFENSOR DELS INTERESSOS MORALS I

MATERIALS DE L'ARBÓS I SA COMARCA

PREUS DE SUBSCRIPCIÓ:
Arbós i comarca, un mes, 0'50 ptes. : Fora, trimestre, 2 ptes.
Estranger, 1 any, 12 ptes. : Núm. corrent, 15 cts. : Atrassat, 25

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ
Carrer de Sant Julià, 2

ANUNCIS, ESQUELES I REMITITS
A PREUS DE TARIFA

BANC COMERCIAL DE TARRAGONA

AGENCIA DE ARBÓS

Cupons venciment 30 de Setembre i 1.er d'Octubre

Es poden cobrar al mateix preu de Barcelona

BANCA i BORSA Cuidem de tota classe d'operacions de compra i venda

Giros per a totes les plaçes bancaries

COMPTES CORRENTS a la vista i a plas en Pessetes, Francs, Suïssos, Belgues, Dollars, Lires, Marcs i Corones

CAIXA D'ESTALVIS

Dipòsit de Valors en Custòdia

Abonem a la vista. . 3 1/2 per 100
» a 6 mesos.. 4 » 100
» a 1 any. . . 5 » 100

A les hores de despatx facilitem canvi sense cobrar comissió.

Admetem totes les quantitats, per petites que siguin, destinades als soldats que operen al Marroc, sense comissió.

Dr. Francesc Carbonell

METGE DE L'HOSPITAL CLÍNIC

CIRURGIA — MATRIU — VIES URINÀRIES

Consulta de 1 a 2 i de 7 a 8

Carrer Nou de S. Francesc, 5, pral. Telèfon 361-A

BARCELONA

Mutualitat Escolar "Fraternidad Arbosense"—Mutualitats Escolars—Fi que persegueixen—Bé a que estan cridades a reportar a totes les classes socials.

Mutualitat, atenent el seu significat i cenyint-nos particularment al fi a que es dirigeixen les escolars vol dir: auxili, apoi, socor, amor dels uns als altres, i a això respon el nom que li havem donat de «Fraternidad Arbosense»; això és: «Germanor d'arbosencs».

Desgraciadament aquest mot tot carinyo, aquest nom tot dolçor, bé prou sabem que moltes vegades ha sigut profanat, arrossegant-lo pel llot i fang de odís i rancúnies, que ha estat vilment escarnit pels que—moguts per refinada enveja no han parat fins a clavar-li el fibló del seu verí. Mes nosaltres l'imposarem aquest bell nom perquè confiavem que la Mutualitat que establim en aquesta Vila havia de respondre al crit de germanor donat pel diví Crist; a quin impuls caiguèren a trossos les ca-

denes de l'esclau i s'escapà el fuel de les mans del tirà; i enllaçats uns i altres amb forta abraçada es donaren el bes de pau. El nostre esforç va dirigit a la realització d'aquella doctrina predicada i practicada pel nostre Redemptor: «Estimeu-vos els uns als altres». I és per això que ferem una crida a totes les classes socials. Als uns perquè, per mitjà de l'estalvi, prepararessin el seu pervindre, i als altres, perquè contribuïssin amb son òbol, a aqueixa obra social de la més gran i positiva transcendència. D'uns i altres esperavem veure coronada, amb èxit afalagador, la nostra iniciativa. En aqueixa confraternitat de sentiments fonamentavem nostres desitjos al proposar-vos la realització d'aquesta obra, que està cridada a tancar molts asils de desvolguts, a facilitar els mitjans pel benestar de llurs famílies i assentar la primera pedra, on ha de descansar l'esperança del individu al desplegar les seves iniciatives al començament de sa vida social. I per cert que el seu resultat no podia ésser més encoratjador. El nombre de mutualistes i les sumes d'imposicions ha anat creixent cada any. En la llista de socis protectors no hi ha hagut ni una sola

baixa, si descomptem els que dissortadament ens ha arrabassat la mort. Ans al contrari, el seu nombre, que començà en 31, arriba avui a 42.

La mutualitat és doncs l'apoi que ens havem de prestar els uns als altres; el fi, contribuir el benestar de les famílies i assegurar el pervindre del individu; i el bé a que està cridada, és a una veritable germanor entre els homes.

L'activitat desplegada en tots els rams de la riquesa pública, a on ens ha portat la màquina del progrés, establint l'intercanvi de productes entre totes les nacions i totes les races, sense que l'immensitat dels mars i els terrenys abruptes i montanyosos li poguessin servir de rescloses ni de tanques; ha injectat a la societat una ambició i un egoisme *necessaris*, ja que mai com ara havia tingut una significació tan palesa i tan universal, l'adagi anglès i millor el principi financer; «El temps és or». Donats els avenços moderns, el paro de quinze minuts en les grans fàbriques i tallers, amb seguretat que equival a mitg jornal perdut en nostres temps passats. I veus aquí la raó de l'egoisme i ambició que es nota avui dia que, per això, havem considerat necessària.

Havent evolucionat en aquesta forma tots els mitjans de la producció de la moderna societat, l'organització d'aquesta havia de sofrir fortes sacudides a fi d'atendre les necessitats de la vida moderna: ço que ha donat lloc al socialisme que en ses diferents etapes i en sos diversos especíes, ha portat la perturbació, ha fet crèixer les columnetes que sostenen l'edifici social i s'han arribat a senyalar mantes esquerdes en les seves parets mestres. D'aquí han sorgit grans qüestions socials i s'han plantejat els més complicats problemes que han preocupat seriosament a profunds pensadors, a perspicaces polítics, a eminents sociòlegs. I de quantes solucions (ja que la seva complexitat exigeix que siguin diverses) s'han presentat a resoldre tan ardu problema, sens dubte que el que ens interessa estudiar en aquests moments, és el de considerar a l'home com l'element social de més valua, per quin motiu, si bé té el deure d'emplear totes les seves energies al bé de la societat, té el dret de la vida en tots els seus estats; i no que inutilitzat pel treball, li negui la societat el tros de pa que ell a ajudat a amassar i es vegi obligat a trucar a la porta d'un asil perquè sigui acollit per aquells àngels de la Caritat que, per l'amor que professen a Déu, com filles les més carinyoses, cuidin del seu cos desvolgut i enforteixin el seu esperit amb les santes màximes de l'evangeli. I no és pas que em repugni aquests asils, on la Caritat Cristiana espera, amb els braços oberts, als que el món rebutja com inútils; però voldria arribar-hi, no a captar un més de pa com un ser envilit i degredat pel vici, mes no envellit pel treball; sinó portant-hi una petita pensió per a socorrer les meves necessitats, cercant-hi solament en aquella santa casa, el consol i la tendresa d'aquelles heroïnes de la virtut quan, en el món no hi pugui trobar tal consol ni tal tendresa per falta de sers en la meua família.

Que s'han atès varies necessitats socials amb la creació de les caixes d'estalvi, la fundació de l'

assistència mèdica gratuïta, l'implantació de sales d'al·letament i la publicació de lletres d'accidents del treball, no hi ha dubte; però cap d'aquests mitjans resolva el problema de la Vellesa, i a omplir aquest buit ha vingut l'Institució nacional de pensions i prevenció per a la Vellesa.

Desde l'any 1911 que tenia establerta en la meua escola la caixa d'estalvi. Mantes famílies havien ja recollit de la Caixa els seus estalvis. I per cert que s'els hi notava una agradable sorpresa al cobrar la quantitat que acreditaven, ja que per més que tenien les seves llibretes no es podien figurar trobar-hi sumes tan crescudes amb impositcions tan petites com havien aprontat. Mes, en veritat, a pesar dels seus bons resultats, no responia aquesta Caixa al fi que m'havia proposat. Primerament no es va veure en els nens aquell hàbit d'economia que era de desitjar. I en segon lloc, era aqueixa Caixa una espècie de guardiola que podia rompre's, no per a socorrer una necessitat, sinó moltes voltes per a atendre una superfluitat. No obstant, cal reconèixer el molt que influeixen aqueixes caixes en la economia, particularment de la classe proletària per l'avençatge de poder aprontar quantitats sumament reduïdes, les que cal comparar a camps que assaonats amb la suor del treball i abonats amb la virtut de l'estalvi, no estan exposats a accidents fortuïts, rendeixen, a son temps, bones collites. L'economia és la clau que tanca, amb pany de seguretat, la misèria. A la casa que la porta d'entrada sigui el mes gran possible i sempre més petita la porta de sortida; si bé mai a l'extrem de tocar-hi amb el cap com en la casa dels avars, hi haurà tranquil·litat, benestar, alegria i tota mena de satisfaccions. Mes jo desitjava prenguessin més llarga volada aquestes institucions, que a l'estalvi en petit, se li donés altres aplicacions de més transcendència social. I això, s'assoleix amb la creació de dots i pensions que estableix la Caixa de prevenció per a la Vellesa.

L'home que ha treballat en profit de la societat té dret a la vida en tots els seus estats, us manifestava suara. I així ho han reconegut els estats de tots els països civilitzats, establint jubilacions als que per la classe de treball a que es dediquen, no cobren jornals sinó sous anyals, com succeeix en tota classe d'empleats públics i molts de societats anònimes. Sols quedaven exceptuats de tan gran benefici els obrers tan intel·lectuals com mecànics que disfruten de sous mensuals o contracten llurs treballs a un tant diari.

A satisfer aquesta necessitat s'ha establert ja oficialment el retir obrer. Així el noi que a l'edat competent deixa l'aula per a dedicar-se a unes de les ocupacions socials, deix assegurat el seu pervindre en la creació del dot infantil, mentres el patró ve obligat a aprontar una quantitat per a la creació d'una pensió per a la vellesa.

S'entra a la major edat als 25 anys, edat en que l'home frueix de tots els drets tan polítics com civils i pel mateix pot dedicar-se amb responsabilitat pròpia a qualsevol indústria, empresa, negoci, etc., etc. Aquesta és doncs l'edat fixada per les mutualitats escolars per a fer ús d'un capital més o menys crescut segons la valua de les impositcions. I d'aqueixa manera aquell jove compta ja amb certa suma al comensament de sa actuació social com entitat solvent. Per aquells contorns és quan s'acostuma a pensar en pendre l'estat de matrimoni. I ve poc bé pels que sols compten amb son treball i no amb son estalvi, cobrar llavors la quantitat que acrediten de la Caixa del «Dot Infantil»!

L'obra era d'un transcendència molt gran i a la seva realització havien de contribuir-hi elements eficaços. Deixar aquesta obra al albir de llurs famílies era exposar-la a un fracàs. Era una obra on havia de descansar el pervindre de les infantils generacions presents i futures de tota nostra vila, i per tant havia de sentar-se sobre fonaments sòlids si no es volia comprometre la seva estabilitat. Per a que perdurés, per a que tingués una existència vigorosa, ferem una crida als cors generosos de nostra vila, els quals, com sempre que es parla de qualsevulla acció altruïsta, han respost palesament a nostra veu, assolint la subscripció iniciada a aquest fi, completament conforme a l'ideal cristià, un resultat del tot satisfactori.

Avui que desgraciadament s'ha sembrat arreu la llavor d'odi i venjança, les mutualitats escolars estan llençant sobre aquests camps la llavor de amor i justícia, que sens dubte ha de privar de que brostin aquells. Continuem plens de coratge i d'esperança el camí emprès que és el camí que ens senyala Jesucrist en el seu evangeli, i com altres Jacobos vencerem els odis i venjances dels Esaús.

A. LLEONART

CULTURA

L'home pot arribar a ésser instruí sense ésser educat; s'instrueix per educar, però mantes vegades es pot molt bé instruí i molt malament o descuidada educar.

López Catalán.

Al home s'el coneix per ses produccions, pel seu treball; i tant és més considerat quant més important i de més transcendència és son comès. El valor doncs del home depèn de la funció que la societat l'hi ha encomanat; i jo us diré, encara que ho cregueu atrevit, que el ser més digne de respecte i veneració, l'home que en mes consideració es deu tindre dintre la societat és el mestre de minyons. Avui us parlaré del comès que tan enlaira la figura del Mestre de minyons perque comparant-lo amb els demés oficis i professions puguem capir la veracitat d'aquesta meua atrevida afirmació.

L'obra del Mestre de minyons és educar el poble, a la societat es a dir als nois en els quals hi ha el gèrmel del home del dia de demà, del futur ciutadà lliure.

I en que consisteix l'educació del noi?—De tanta transcendència es aqueix problema?

Analtzem primer les escepcions en que és pren la paraula educació.—Hi ha molta gent, però molta per desgràcia, els mes, que creuen un noi educat quan sab saludar millor, quan més i millors escarafalls executa, quan s'expressa amb correcció al demanar o donar quelcom, quan dona el tractament que diuen es deu donar a sers superiors. No, es una tonteria. Tot això de saludar bé, presentar-se amb modes etc. està molt bé i encara quan no es peca d'hipocresia, car el nen, l'home, en ses formes exteriors pot ésser o sincer o hipòcrita, però no podem dir que el noi tingui educació; allò és sols urbanitat. El noi, l'home de demà es quelcom més que un senzill maniquí.

Altres carregats de bona fe, creuen educat el noi que s'hagi acostumat a bones pràctiques, a la freqüència de sagraments, a complir com un catòlic les lleis divines, que estigui imbuït d'exelents màximes i creences. No, és un absurd. Tot això també està molt bé i encara quan tot sigui resultat de sanes conviccions que no sempre ho es, però no podem dir que el noi estigui educat, car en el nen hi ha a mes del sentiment, la raó que l'ha de moure a obrar per convicció, per això la raó, ha dit un célebre pedagog, fou erigida per Deu en reina i sobirana de la voluntat. El noi, l'home de demà és quelcom més que un manat de sentiments.

Finalment, hi ha un nombre, també d'alguna consideració, que agermana l'educació amb l'instrucció però sens veure un fi en la primera i un mitjà en l'última, creient amb tota ingenuïtat que quan un noi ja ressol problemes, redacta lletres, explica algun fèndem físic o químic, descriu el curs d'un riu, sab una lletania de noms de ciutats, muntanyes llacs, coneix els fets històrics profans i bíblics, ja està educat. No, és una equivocació car demostren que sols desitgen que el noi sàpiga allò, o que sols saben veure que l'objecte principal del mestre ha sigut transmetre idees. El noi, l'home de demà es quelcom més que un vas buit o flonja cera.

Analtzades aquestes tres concepcions de l'educació hom veu que l'única de les tres acceptable, condicionalment, es l'última. Estudiem, doncs, en quin sentit es pot admetre aquell últim concepte i aqueix estudi ensems ens palesarà l'insensatesa de la primera i l'error en que estan els segons.

El mestre de minyons no instrueix. Tampoc ho haurien de fer els Instituts. Allí on s'instrueix és a les Universitats, Escoles Normals i Escoles Especials. La primera i segona ensenyança han de ser purament educatives, en aquest sentit el mestre de minyons no instrueix, repetesque no instrueix per quan el fi que persegueix no es que les seves idees i coneixements passin a ésser patrimoni dels seus deixebles sinó que es val dels mateixos (coneixe-

ments que vol fer adquirir als nois, idees que exposa) per desenrotllar i perfeccionar la triple existència del nen; moral, intel·lectual i física.

En mes de tres ocasions he hagut de fer veure als pares dels nois en que llurs fills sapiguessin redactar alguna lletra i resoldre les quatre question d'aritmética, car això ho exigia la condició de casa, els he hagut de fer veure, dic, que aquesta n'es l'obra de l'Escola. L'Escola vol que el noi el dia de demà, que serà amo de si mateix, sàpiga fer us d'aquesta llibertat, sàpiga, per si vol veure els grans problemes que el rodegen per a afrontarlos, sàpiga fer valer ses disposicions, posar-lo a una paraula en disposició de poder administrar el seu jo, no partint mai del que el noi ha d'ésser a mires a la necessitat i conveniencies de la família sinó mirant sempre el noi com una potència viva que es deu despertar i perfeccionar i un cop desenrotllada i perfeccionada ell dirà, coneixent-se, que la societat pot esperar d'ell. Així fa l'Escola.

I per si aquestes precedents paraules no fossin prou clares, vaig a citar tres cassos en els que veureu com influeix l'educació sobre l'home, i com l'instrucció. Si els mestres de minyons no estessin ben capacitats de llur comès i atenguessin sols les exigències dels pares, segons el temperament de primers, sortirien de les escoles, en uns cassos, persones instruïdes però incapaces de concebre que han llegit o sentit llegir; i en altres, persones enteses en filosofia moral i ciència eclesiàstica però de falses creències i impies costums; i en altres, persones de ciència, savis eminents, però tant faltats de salud com descuidats en llur desenrotllament muscular i orgànic. Aquests serien els resultats d'haver, els mestres, poc concients de llur obligació, donat preferència a l'instrucció o a l'art de l'home, d'haver-se servit d'ella com a fi, d'haver-se cuidat sols de trasmetre idees d'haver fet que els seus deixebles, d'haver-se preocupat tan sols de que els coneixements canviïn de domini i lloc. I per ver mestre de minyons, i aquest el coneixereu per resultats de la seva Escola, fa una obra més completa; il·lustra al deixeble en idees perteneixents a ciències profanes per augmentar la seva potència cognoscitiva; il·lustra sa ment amb abundància d'idees, religioses i morals per a excitar dirigir i fomentar el sentiment religiós innat a tota criatura racional, aclarint-li sa consciència i refrenant la voluntat imposant-li així d'aquell célebre principi del racionalista Kan «No podem aconseguir no tre objecte sinó a condició de deixar fer als demés el seu»; i finalment té cura del organisme físic del noi, perque compleixi millor son fi que com sabe col·labora a l'adquisició de coneixements i que per això s'ha dit que els sentits son les finestres per on l'esperit es comunica amb el mon exterior, i que hi ha res en la ment que abans no hagi passat per els sentits.

Veus-aquí l'obra de la Escola, veus-aquí la missió que Déu i la societat han encomanat al mestre de minyons; posar el noi en condicions de saber orientar quan demà serà home, tenint per base son complet desenrotllament psicofísic; aquell noi, home ja, prestarà un bon servei a la societat de qual com a ciutadà formarà part.

I ara dieu-me: Ho es de vera transcendència l'obra del mestre de minyons? En vostres llavis veig l'articulació d'un signe afirmatiu, exteriorització sencera del que vostre interior pensa i sent a aqueix moment. Doncs bé, compareu la transcendència del seu comès, l'alt valor que reconeix a la missió del mestre de minyons, amb son estatus amb sa posició i situació en el si de la societat. I paradoxic, però no deix d'ésser real. La societat per mitjà del estat (un absurd que ja el tractarem a altre dia) ha confiat aquella obra en mans d'home abnegats que sols poden i deuen veure en llur comès una satisfacció interna del deure complert. La societat entera reconeix la veritable transcendència de la missió encomanada; les nacions totes ho

La Fabril Espanyola

DE FRANCESC ILL PADRO

FABRICA DE SERRAR I MOLI DE FARINES

Teléfon número 690

ARBOS DEL PENEDÉS

arribat a capir el ver encalc d'aquesta institució social; els pobles sens excepció estan imposats de la finalitat de l'Escola; tots afirmen i pregonen que l'educació del poble és una de les garanties de l'ordre i estabilitat social; i no obstant, les nacions, els pobles, la societat, que és la que s'hi hauria d'interessar, s'ho mira amb pregona indiferència, delx el mestre sol, no hi vol col·laborar, i aixó que incumbeix a ella d'afrontar aquest vast problema del desenvolupament psico-físic dels seus associats per a lograr un benestar, base de la felicitat pública.

Quin contrast aquesta realitat amb les paraules del Ministre francès Guizot: «La societat entera no pot pagar a aquell que es consagra a ella tot el que fa per son benefici».

Pares que aixó llegiu: de vosaltres es la paraula.

I.

FUTESSES

Cal posar remei en coses
Que en poden tení i no en tenen
¡Llàstima que en tot i dir-ho
N'hi ha molts que no ho entenen!

I per començar la tasca
Valg a fer com en la guerra,
La responsabilitat
Cercar, de tot quan impera.

Veiam doncs qui en té la culpa
De que avui es visqui en pena?
Potser les Autoritats...
Civils i de tota mena?

No hi manca pas qui les culpi,
Tampoc qui mal pensi d'altres,
Mes jo em penso llegidors
Ser poc o molt, tots culpables.

(ho esbrinarem)

MARINGO.

CARTA OBERTA

Sr. Director de BADALOTA: Li suplico l'inserció d'aquesta nota aclaratoria d'una de les primeres institucions de nostra vila.—De V. afm. s. s.

Ramon Jané

Una petita aclaració sobre la memòria del Sindicat Vitícol Comarcal d'Arbós.—De la brisa entregada pels socis i son import convertit en accions es recaudaren 18.350 pessetes que junt amb les 40.000 pessetes prestades per la Caixa d'Estalvis de Vilafranca son 58.350 pessetes. La fàbrica costa 44.500 pessetes quedant en la caixa del Sindicat 13.850 pessetes que es destinaren per a la compra d'un pati, obres per a fer el despatx i laboratori i iniciament de campanya; desdesses aquestes que ja hi contarem al fer el pressupost del Sindicat. Aquesta es la veritat i no la que es llegeix en la memòria del Sindicat.

Aquestes errades sols les comprenc en qui malgrat ésser a la fundació del Sindicat no l'haviscuda,

Ramon Jané

Ex tesorero del Sindicat V. C. d'Arbós.

CRONICA ARBOSENCA

MUNICIPAL

Sessió de segona convocatòria del dia 29 de Setembre. Assisteixen els regidors senyors Pujol, Amiguet i Just, presidint l'alcalde senyor Cruañes.

S'aproven varies relacions de gastos i comptes, entre elles la referent als gastos de la Festa Major, que importen 747'70 pesetes.

També s'aprova l'extracte dels acords presos en el primer trimestre d'enguany per a la seva publicació en el Boletí Oficial.

Queda assabentat l'Ajuntament de dues R. O. C. del ministeri de Governació, sobre regularització dels pagaments que venen a càrrec dels Municipis l'una, i l'altra publicant les quantitats que s'han de consignar en Pressupost per a atendre el servei benèfic-sanitari. Passen ambdues a la comissió de Governació.

El senyor Alcalde dona compte dels curs de les gestions que porta fetes referents a l'assumpte de la casa «Manó». I s'aixeca la sessió.

RELIGIOSA

Diumenge, 2 Octubre, XX després de Pentecostès.—A les 10, ofici solemne a Ntra. Sra. del Roser; a dos quarts de quatre catecisme, i a les 5 Rosari cantat i plàtica dominical. Dilluns comensarà la novena a la Verge del Remei, després del rosari que es dirà a dos quarts de 7. Divendres, primer de mes, a dos quarts de 8 missa i comunió per a l'Apostolat de l'Oració; a la tarda, junta de les conferències a dos quarts de vuit.

Misses: Dilluns totes per Maria Ribosa Ponsà; dimarts per a Joan Domingo Malla; dijous per a Francisca Domingo Malla, i divendres a dos quarts de 8 per a Emília Vidal de Font.

Obit: Dia 30, enterrament i funeral de Joan Badia Ferrer, rebé els sagraments de Penitència i Excomunio (a. c. s.).

JUDICIAL

Matrimonis, Naixaments i òbits inscrits en el Registre Civil d'aquesta vila, durant el passat mes de Setembre.

Matrimonis: Cap.

Naixements: Un nen i dues nenes; total—3.

Obits: Dia 7, Josep Solé Palau, de 7 mesos, per enterocolitis. Josepa Casals Maravittas, de 42 anys, per esclerosis cèrebro-medular. Dia 11, Rosa Andreu Tutusaus, de 10 mesos, per enteritis aguda. Dia 29, Joan Badia Ferrer, de 76 anys, per hemorràgia cerebral. Total—4.

AGRICOLA

Durant tota la setmana passada el triquileig dels carros, en nombre extraordinari, ens ha indicat que la recollida de la verema està en son període àlgid. Les premses comencen a sentir-se, donant l'impressió de febrilitat setembrenca. No és una collita grossa la que es fa, però, en general, no és migrada.

VARIA

La família Olivé, que ha romàs una temporada aquí a l'Arbós, s'ha traslladat a Barcelona, donant per finit el seu estiu.

Ha estat a passar uns quants dies al costat de la seva família, el nostre amic i col·laborador En Ramon Escarrà, acompanyat de la seva distingida esposa.

Després d'un llarg viatge de recreació per Galicia i poblacions del Nord d'Espanya, tornen a trobar-se entre nosaltres, el distingit matrimoni Suriol del Riego, i en Agustí Suriol. Celebrem que els hagi provat l'excursió.

Han vingut a nostres mans uns llibres de conferències, que l'il·lustre enginyer, fill d'aquesta vila En Marcell Fàbregas, ha donat al Centre de Cultura i Escola Industrial de Vigo. En altre número parlarem amb mes extensió d'aquestes obres de cultura que, honrant al distingit patrici, fan honor a la seva Pàtria.

Alerta — Alerta — Alerta

PROPIETARIS

BOMBAS PRAT amb el 15 per 100 de descompte sobre els preus de llista que es faciliten gratuïtament. Rosend Martí. - Carrer Major 15 - Arbós

AVIS:

Tant per insertar com per a retirar anuncis no s'admeten avisos més que fins els dimarts de cada setmana.

Pneumosol Castellvi

Balsàmic-reconstituent

BRONQUITIS - CATARROS - TUBERCULOSIS - DESGANA
DEBELITAT GENERAL

De venda en totes les bones Farmacies i en la del autor:
Farmacia Castellvi, VENDRELL

Un bon sabó estalvia temps roba i diners

SABONS ARPA

NOM REGISTRAT

Fabricació exclusiva de

LLUIS ROMAGOSA
FÀBRICA EN SANT MARTI (Barcelona)

Blondas y Encajes al bolillo

Mantelerias Bordados

E. Vall-Borrás

Major, 33 Arbós

Condal, 7 Barcelona

"Hotel Moderno"

Propietaris: Jover i Solé Germans

TOT CONFORT — PREUS REDUITS
SITUAT EN EL PUNT MES CÉNTRIC DE

BARCELONA

Carrer del Hospital, 5, 7, 9 i 11—Teléfon 2239

ANTON FELIU

CONTRACTISTA D'OBRES

PLANOS I PRESSUPOSTOS GRATIS

Cases Noves, 4

ARBÓS

Farmacies TRAYNER

BARCELONA: Carme, 63 VENDRELL: S. Sebastià, 4

Fortificació i embelliment de la dentadura

Llavis vermells amb la

- DENTINA -

PREU: 0'60 pessetes

De venda en les Farmacies de tota la Comarca

VENDRELL : IMPREMTA RAMON : TELÉFON 770
Representant a l'Arbós : Ramón Escarrà : Major, 34

Elaboració de ví sense alcohol

MARCA MOSTUVA (nom registrat)
CINTO RIBOSA

Banyeres del Penedés

(Tarragona)

Callers de Coneleria **Frederic Borrell**
de

COMPRA DE MARES I TARTRÀ

Venda de botes usades degudament reparades a punt d'omplir
N'hi ha de totes cabudes desde mitja carga a vuit cargues

PREUS MÒDICS

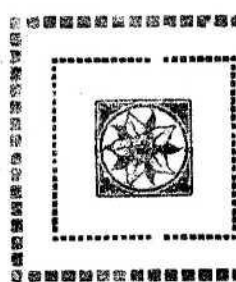
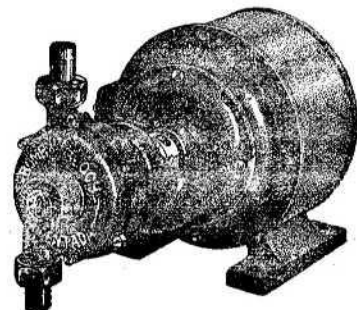
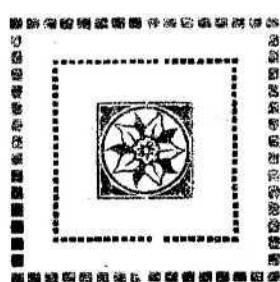
Cases Noves ——— ARBÓS ——— Telèfon 689

VINDEX

AVISADOR AUTOMÀTIC
—— D'INCENDIS ——

BOMBA
BLOCH

Aigua a qualsevol altura

Es la bomba preferida perquè eleva una gran quantitat d'aigua neta a qualsevol altura, mitjançant un consum insignificant de força i sense exigir cuidados ni atencions de cap mena. No requereix ni tan sols engrassa. Es una bomba capaç per a realitzar un treball intens i no incurrir en interrupcions ni averies. No causa la menor molestia. Posada en marxa es fàcil i ràpida al alcans d'una criatura. No fa soroll ni desplaça molt de volumen.

Representant pel Vendrell i Comarca

V. PUIG

Llibertat, 1 i Recó, 2 - Vendrell - Telèfon núm. 7

iAtenció!**Propietaris i Comerciants de Fust**

Si teniu fusta tallada i boscos plantats sense di-
tinció de mena i quantitat, feu oferta a

Francisco Ill Padró

Fàbrica de Serrar

Arbós del Penedès